

Inv. nr. 24/2019

SKÅL AF STØBT, GRAVERET BRONZE

INDIEN, DECCAN; 15. ÅRHUNDREDE

H: 8,2; STØRSTE DIAM: 22,7 CM

Denne skål minder med sin takkede rand om en stjerne eller en stiliseret, ti-bladet blomst. Den har muligvis været brugt til at opfange det vand, som af tjenere blev hældt ud over gæsternes hænder før et måltid. Der findes mange senere eksempler på sådanne håndtvætningsbassiner fra Indien, og de har ofte samme brede rand og kompakte, runde korpus som denne skål (73/1980).

Skålen stammer fra Deccan-området i Central- og Sydindien, og dens form er på flere måder inspireret af den lokale, islamiske arkitektur. I mange af Deccans fyrstepaladser indgår der således store, stjerneformede vandbassiner, og skålen her kan være tænkt som en miniatureudgave af disse.¹

Den takkede bort, som hænger ned fra skålens rand, er ligeledes et ornament fra Deccan-arkitekturen, som også kendes fra andre arkitektonisk inspirerede metalgenstande fra samme område (2/2016).

Den graverede udsmykning med slyngede arabesker, som pryder skålens rand indvendigt og udvendigt, er til gengæld inspireret af kunst fra Iran og Centralasien og minder bl.a. om ornamentikken på et samtidigt timuridisk træskærerarbejde (15/2014).

Bahmanide-dynastiet, som herskede over Deccan i det 14. og 15. århundrede, var meget påvirkede af iransk og timuridisk kunst og kultur, og de lod både små brugsgenstande og hele bygningskomplekser udsmykke i tidens iranske/centralasiatiske stil.²

¹ *George Michell og Helen Philon: Islamic architecture of Deccan India, Woodbridge 2018, s. 154.*

² *George Michell og Helen Philon: Islamic architecture of Deccan India, Woodbridge 2018, s. 168-169.*

Publiceret i:

Christie's, London, 25/11-1985, lot 382;

Mark Zebrowski: *Gold, silver and bronze from Mughal India*, London 1997, s. 174-177, tav. 254a-c;

Navina Najat Haidar og Marika Sardar: *Sultans of Deccan India, 1500-1700: opulence and fantasy*, Metropolitan Museum of Art, New York, New Haven 2015, kat.nr. 5, s. 40;